

Tyra Teodora Tronstad

Ismerős utca

A panelek még állnak, egy sem hiányzik.
Egy új ház, egy régi, s egy autó a bolt előtt.
Elered az eső.
Bizonytalan hangulat lóg a levegőben.
A vén iszákosok ellepik a parkot
erdőket, erdőkerülőket emlegetnek.
Kutyával az ölében egy hölgy érkezik
az újságosbódéban kifecsegi titkát
kislányálmái közben folyton felébred.
A napok egyre lassabban haladtak.
A holnap már talán oly lassan lépked
hogy utoléri magát s eltűnik örökre
vagy elüti a síneken suhanó fénycsík
a jövőt kergető százablakos földalatti.

Törékeny, kicsi világ

Akárhol lakom
a szomszéd kicsi és törékeny
ritkán eszik meleget
segítségre szorul a lépcsőn.

Becsönget hozzám
tojást kínál eladásra
szaros, tollas
és ráadásul drága is
de fene tudja:
valami fénylik
az érdes héj alatt.

Jó reggelt az élőknek

Jó reggelt, akik túléltek az éjt
s lábukkal jéghideg padlót fogtak.
Novemberben vízálló cipővel
kell a tócsák ellen védekezni.

A levegőben északi és déli szél.
Az esőcsatorna nyakon önt
ahhoz is jó képet kell vágni.

Pislog a reggel, mint a gyertyaláng
vizes zokniból kikandikálva.

Elázott szatyrok összetapadva.
Esőkabát csillog koromfeketén.

Hétfő reggel

Hétfő reggel sorban állnak a halottak
a temetkezési vállalat hivatala előtt.
Hűtőkamrából, hintaszékből
konyhakertből, építkezésekről jönnek.

A korlát jobb oldalán állnak, ahol a szél
a reggeli újságot a tv-műsorig lapozta.
Reggeli után, frissen lefőtt kávé mellett
olvassa majd a ház gazdája.
A gyerekek tejbegrízre várnak
hamarjában szedett ribizli kerül rá.

Valaki késik a munkából, ezért a
sorállás, de a halottak türelmesek.
Egykedvűen veszik tudomásul:
a reggel az élők privilégiuma.

A temetkezési asszisztens még alszik.
Liliomról álmodik és olyan térképről
ami minden templomhoz elirányít.

Kifésüli a haját, felkap egy blúzt
csörög a kulcsaival, kinyitja az ajtót
álmos tekintettel mutatja az utat:
Jó reggelt! Fáradjanak beljebb!
Egyesével szólítunk mindenkit...

Térkép az ujjhegyeken

Halottaskocsi és csendes zene
a lassított forgalmú zónákban.
Kezdőként térképet kértem.
De nincs, mondták, minek is
a cég dolgozóinak ujjhegyére
ég a térkép, amikor
a halotthoz érnek. Kesztyűt ezért
ne használjak. Bőr a bőrhöz! –
mondták tapasztalatból. Indíts!

Így aztán gyakran eltévedtem.
A kórházi kápolna egész máshol volt.
Rendszerint öt percet késtem
de nem maradtunk le semmiről
az élők sem voltak pontosabbak.

Kérdősködnöm kellett.
Egy fűnyírót fuvarozó
félmeztelen férfi gyakran kíségetett.
Jó napot, búcsúztam
holnap találkozunk, s mentem tovább.
Fura foglalkozás fűnyírót fuvarozni
de ki vág akkor füvet?

Vázlat egy sír mellett

Ez a versike egy kis csoport mellett hevert
Csak az ásó hangja hallatszott
egy urnát készültek elhantolni.

A sír mellett heverő kézilámpa világított
s a vers így szólt:
Emlékezz! Az öngyilkosság is igazi halál.

Levegőt veszünk, kifújjuk
csak hogy jelezzük, mi még élünk.
Betakarják földdel, de nem ellenkezik.

Trilobiták, paradicsomból kiűzött
kihalt ősrákok vagyunk.

A templomtoronyról ferdén lesikló fény
s a közeli folyó csobbanó hangja
nincs a versben, de akár ott is lehetne.

Szerda

A temetkezési asszisztens elbóbiskol
az oldalkápolnában, feje elnehezült
a hosszú ceremóniától. A szólista, ha
éppen nem énekel, újságot olvas.

A jövő héten ravatalozót kell festeni.
Csalánt irtani a bejárat körül.
A csillárok is porosak.

A temetőben külön fekszenek a gyermekek.
Aki kitalálta, annak is itt van a sírja.
A rajta pislákoló mécesest elfújta a szél.

Ilyen a gyász

A sekrestyében uzsonnázom.
Két szelet sajtos kenyér a második zsoltár alatt.
Így búcsúzom egy ismeretlen férfitől.

Nem egykönnyen adta magát.
Nehéz volt lecsukni az egyik szemét.
S nem tudtam az orrát kiegyenesíteni.
Nagyon bánatos képet vág
még a túlltakaró alatt is.

Hiányzik a szomorúság melegsége.
Ebben a hűtőházszagú kápolnában
a gyászolók hónalja is hideget párolog.

Miközben a kórus énekel:
„a testből elszáll a lélek”
egy sovány vadliba húz el felettünk.

Elveszett locsolókanna

Azt állítja a hölgy, neki nem kell sírkő
eléig lesz egy elveszett locsolókanna.
Felírom a megrendelőlapra: ...kanna.

Még nem tudom, honnan szerzek
elveszett kannát, megtalálom
miután letéptem róla az árcédulát?

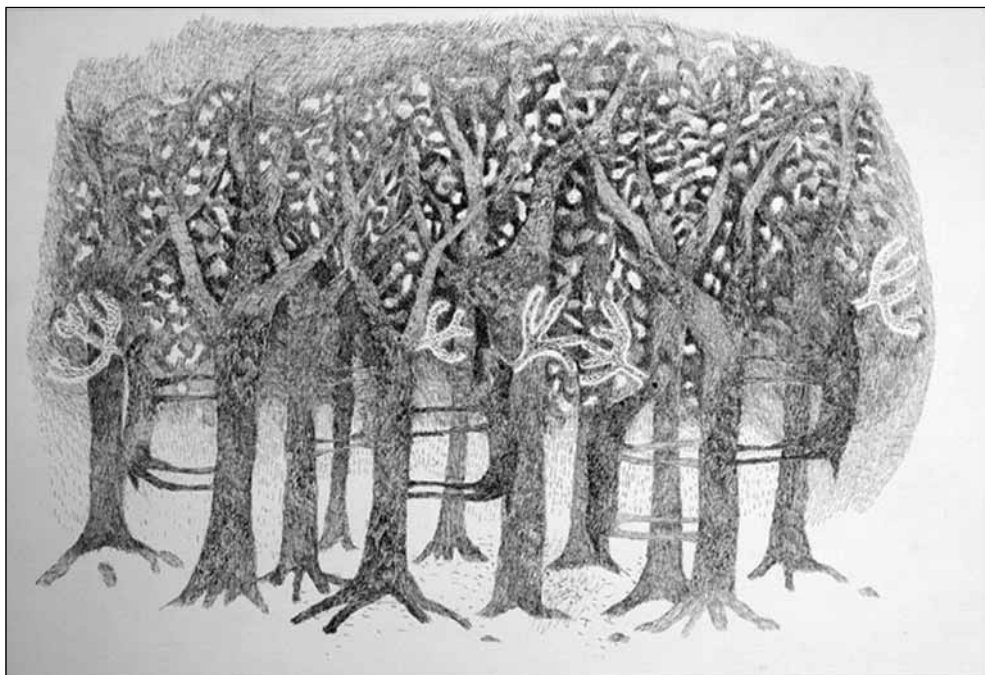
Azt is mondja a hölgy, nem bánja
ha bogarak lakják a szórófejet
s pók sző hálót a fogantyúra.
Figyelmeztet, ne háborgassam őket!

S a gyász?

Családom van, a péntek csodálatos.
Telefonálok, és indulok haza.
Együtt vacsorázunk, például ilyesmit:
sült tarja vörösboros pecsenyelé
mártással, párolt borsó, maradék bor.
Péntek este.
Mennyei!

S a gyász?
Gondoskodjon magáról!

Tyra Teodora Tronstad 1972-ben született. Egyháztörténetet tanult. Oslóban él, egy kis lapnál dolgozik. Első verseskötetéből (*Hétfő reggel sorban állnak a halottak/Mandag morgen står de døde i kø*, Aschehoug, 2007) válogattunk. 2009-ben egy képes ifjúsági könyvhöz írt történetet (*Kisegítelek/Jeg skal hjelpe deg*, Magikon Forlag).

AGNES KATRINE HAGEN RAJZA